

15

Az Alkotmánybíróság

Donáti u. 35-45.

1015 Budapest

Kézbesítendő:

a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Tölgyfa utca 1-3.

1027 Budapest

útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	107-0/2526
Érkezett:	2016 JAN 15.
Példány:	1
Melléklet:	3 + mlt + 8 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

BÍRÓSÁG
10.

FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐPÁTON
Postai / Gyűjtő / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -11- 27
PELDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	F/1-hozottuk: megh
FŐLAJSTROMSZÁM:	33872/13
UTÓIRATON:	

S.K.

Budapest, 2015. november 27.

Indítványozó,

kívüljegyzett és a jelen indítványhoz **1. sz. mellékletként** csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján, a Kúriának az Indítványozó mint felperes által a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (1134 Budapest, Dózsa György út 128-130.) (továbbiakban: NAV) mint alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben hozott **Kfv.V.35.354/2014/6.** számú felülvizsgálati ítélete, valamint az Indítványozó által annak kijavítása iránt előterjesztett kérelem tárgyában hozott **Kfv.V.35.354/2014/8.** számú végzése tekintetében az alábbi

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjeszti elő:

1. ELŐZMÉNYEK, A TÁMADOTT HATÁROZATOK

- 1.1 Az Indítványozó a Pp. 330. § (2) alapján négy keresetlevelet terjesztett elő a NAV 2888391034, 2888392910, 2888392998, valamint 2888392932 számú másodfokú határozataival szemben.
- 1.2 Az Indítványozó keresetlevelei folytán indult pereket (12.K.31.115/2012.; 12.K.31.193/2012.; 12.K.31.194/2012. és 12.K.31.195/2012.) a Fővárosi Törvényszék az alapeljárásban tartott tárgyaláson hozott végzésével egyesítette, és ekképpen az eljárás a 12.K.31.115/2012. ügyszám alatt folyt tovább.

S.K. XI.11.13.66

- 1.3 A Fővárosi Törvényszék a 12.K.31.115/2012/4. számú ítéletében mind a négy NAV határozatot (az első fokú határozatokra is kiterjedően) hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- 1.4 A Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletével szemben a NAV terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, mely alapján a Kúria a 2013. október 24. napján kelt, Kfv.I.35.739/2012/6. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Kúria a döntése indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas, mivel nem elégíti ki a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 221. §-ban foglalt követelményeket.
- 1.5 Az időközben bekövetkezett jogszabályi változások folytán a megismételt elsőfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék helyett a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság járt el. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 12.K.31.115/2012/4. számú ítélet hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban, a 2014. március 12. napján kelt 5.K.33.872/2013/6. számú ítéletével a közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt indított – egyesített – perben az Indítványozó keresetét elutasította.
- 1.6 A megismételt eljárásban hozott jogerős ítélettel szemben az Indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a 2015. április 23. napján megtartott felülvizsgálati tárgyalás során a **Kfv.V.35.354/2014/6. számú ítéletével** a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, egyúttal az Indítványozót 13.552.000 Ft felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A Kúria ítéletét **2. sz. mellékletként** csatoljuk.
- 1.7 Az Indítványozó 2015. május 20-i dátummal kérelmet nyújtott be a Kúria Kfv.V.35.354/2014/6. számú ítéletében foglalt illeték mértékének kijavítása iránt, mivel álláspontja szerint a Kúria tévesen állapította meg az egyesített perben fizetendő illeték összegét. Kérése indokaként az Indítványozó arra hivatkozott, hogy az eredetileg külön eljárásként indult perek egyesítése már az alapeljárásban megtörtént, így már a megismételt eljárás is egyetlen perként folyt le, a felperes pedig ezt követően a megismételt eljárásban hozott egyetlen ítélet ellen terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, vagyis a Kúriának is csak egyetlen felülvizsgálati kérelemről kellett döntést hoznia. Ennek megfelelően az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 40. § (1) bekezdése és a Pp. 25. § (3) bekezdése, továbbá a Kúria 1/2012. KMPJE jogegységi határozata értelmében az illetékalap a felülvizsgálati érték meghatározásánál összeadódott, így az Itv. 50. § (1) bekezdésében foglalt 3.500.000 F összegű illetékfizetési korlát lett volna alkalmazandó az ügyben. A kijavítás iránti kérelmet **3. sz. mellékletként** csatoljuk.
- 1.8 A Kúria a **Kfv.V.35.354/2014/8. számú végzésével** elutasította az Indítványozó kijavítás iránti kérelmét. A Kúria végzését **4. sz. mellékletként** csatoljuk.

2. A TÁMADOTT HATÁROZATOK ALKOTMÁNYJOGI MEGÍTÉLÉSE

A **Kfv.V.35.354/2014/6.** számú ítélet eljárási illetékről szóló rendelkezése, valamint a **Kfv.V.35.354/2014/8.** számú végzés álláspontunk szerint alaptörvény-ellenes az alábbi indokok alapján:

2.1 A jogállamiság és a jogbiztonság sérelme

2.1.1 Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés szerint Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság többek között **21/2014. (VII. 15.) AB határozatában** utal állandó és következetesen érvényesített gyakorlatára, mely

szerint a jogállam fogalmának legfontosabb eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság egyrészt megkívánja a normavilágosságot, azaz hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie, másrészt követelményt támaszt az egyes jogintézmények irányában is, amely szerint működésüknek előre kiszámíthatónak és előreláthatónak kell lennie. A jogállam értékrendjének egyik legfontosabb pillére a jogállami garanciák érvényre juttatása a jogintézmények működése során. Ezek hiányában sérül a jogbiztonság, a jogszabályok következményeinek kiszámíthatósága, és esetlegessé válhat az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog érvényre jutása is.

2.1.2 Az Itv. 50. § (1) bekezdése értelmében „a 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni felülvizsgálat esetén 10%, de legalább 50 000 forint, legfeljebb 3.500.000,- forint.” Az Itv. egyértelmű tehát a tekintetben, hogy ítélet felülvizsgálata esetén az illeték mértéke legfeljebb 3.500.000 Ft lehet. Amennyiben egy ítélet felülvizsgálatára irányuló eljárásnak illetéke ezt mégis meghaladja, az ellentétes a törvénnyel. Az ilyen bírói döntés amellet, hogy törvénysértő, alaptörvény-ellenes is, mivel az Itv. tekintetében nem tesz eleget a kiszámíthatóság és előreláthatóság feltételeinek, nem valósul meg a jogszabályok következményeinek kiszámíthatósága.

2.1.3 A támadott határozatok nyomán az Indítványozónak 13.552.000 Ft összegű eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettsége keletkezett. Ez az összeg többszörösen meghaladja az Itv.-ben meghatározott maximális illetékösszeget, annak ellenére, hogy az alapul szolgáló perben egyetlen ítélet (a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.33.872/2013/6. számon hozott ítélete) ellen egy felülvizsgálati kérelem került benyújtásra, és így a Kúriának is egyetlen felülvizsgálati ítéletet kellett hoznia, vagyis az Itv. 50. § (1) bekezdésében foglalt 3.500.000 Ft-os illetékfizetési korlát lett volna alkalmazandó. **A Kúria ezen döntése így megsértette a kiszámíthatóság és előreláthatóság feltételét, ami egyben a jogállamiság és jogbiztonság sérelmét is jelenti. Ezzel tehát a Kúria döntése alaptörvény-ellenesnek minősül.**

2.2 A jogorvoslathoz való jog sérelme

2.2.1 Az Alkotmánybíróság többek között a 3/2007. (II. 13.) AB határozatban értelmezte a korábbi Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot; e jogot az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése a korábbi Alkotmánnyal lényegében azonos módon rögzíti. Eszerint a jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely mindenkit megillet, akinek jogát, vagy jogos érdekét a bírói, államigazgatási vagy más hatósági döntés érinti. A jogorvoslathoz való jog tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való jogot kizárólag a törvényhozó korlátozhatja, mégpedig a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében és azzal arányosan.

2.2.2 A jelen esetben a Kúria döntése két vonatkozásban is sérti a jogorvoslathoz való jogot:

(a) Amint azt az Alkotmánybíróság a 29/2005. (VII. 14.) AB határozatában kifejtette, az eljárási illeték az eljárás díjának felel meg. Ennek megfelelően az eljárási illeték mértékének meghatározása az adott eljárás során tipikusan felmerülő költségektől függ, így befolyásolja azt az eljárás jellege, az eljárásban szükséges cselekmények, stb., de nem függhet az eljáró bíróság szubjektív döntésétől. Amennyiben az eljárási illeték nem az adott eljáráshoz

igazodik, hanem túlzott mértékű (konfiskatórius jellegű), úgy kiüresítheti a jogorvoslathoz való jogot, mivel már nem az elérni kívánt célt valósítja meg, hanem a jogorvoslat megindításának ellehetetlenülését idézi elő.

Jelen esetben a Kúria egyetlen felülvizsgálati kérelemről döntött, eljárásának illetékér mégis olyan magas összegben határozta meg, mint ha négy különböző ítéletet kellett volna felülvizsgálnia. Ha az Indítványozó előzetesen tisztában lett volna azzal, hogy a Kúria ilyen módon fogja meghatározni az eljárási illetéket, úgy a felülvizsgálati kérelmét be sem nyújtotta volna, figyelemmel az eljárás által okozott túlzott teherre.

Az ilyen **eltúlzott mértékű illeték a jogorvoslathoz való jog olyan mértékű korlátozása, amely a jogintézmény kiüresítését okozza**, mivel, bár az elméleti lehetőség a jogorvoslatra fennmarad, a gyakorlatban az ezáltal okozott teher eltántorítja azt a felet, akinek jogát a bírói döntés érinti.

- (b) A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránti eljárás az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében tárgyi illetékfeljegyzési jogos eljárás; ennek értelmében a felperes az ilyen perben mentesül az eljárási illeték előzetes megfizetése alól, és az illetéket az fizeti, akit a bíróság (az eljárást lezáró döntésében) erre kötelez. Ennek alapján az Indítványozó csak a felülvizsgálati ítéletből ismerte meg, hogy a Kúria a fizetendő eljárási illeték összegét 13.552.000 Ft-ban állapította meg. A Kúria ezen ítélete ellen az eljárási szabályok értelmében azonban jogorvoslatnak már nem volt helye, legfeljebb a határozat kijavítása iránti kérelem volt előterjeszhető (ezt az Indítványozó meg is tette), azt azonban a felülvizsgálati eljárásban eljárt ugyanazon tanács bírálta el, vagyis nem teljesült a jogorvoslathoz való jog azon tartalmi eleme, hogy a kérelmet más szerv vagy magasabb fórum bírálja el. Mindezek alapján tehát **az Indítványozónak nem áll rendelkezésére tényleges jogorvoslat a Kúria felülvizsgálati ítéletében meghatározott eljárási illeték megállapításával összefüggésben, holott azt az eljáró bírói fórum első ízben állapította meg, és az közvetlenül érintette az Indítványozó jogát, illetve jogos érdekét.** Ez az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog súlyos sérelmét jelenti.

2.2.3 A fentiek okán **a jogorvoslathoz való jog érvényesülésével nem összeegyeztethető a Kúria ítélete, így az alaptörvény-ellenes.**

2.3 Az ítélkezési tevékenység törvényi alávetettsége

- 2.3.1 Az Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a bírák függetlenek és csak a törvényeknek vannak alárendelve. Az, hogy a bíró csak a törvényeknek van alárendelve, alapvetően a hatalmi ágak elválasztásának egyik garanciája, de emellett kötelezettség is: a bíró jogosult a jogszabályok szerinti eljárásra, de egyben köteles is rá. Magyarországon a bírói jogalkalmazás deklaratív; a bíró nem alkothatja meg a jogot, csupán „megtalálhatja” azt. A bíró közhatalommal felruházott szerv, hatalma azonban nem abszolút, korlátlan jellegű; annak alkotmányjogi korlátját jelenti a törvényeknek való alávetettsége. Amennyiben ezt nem rögzítené kifejezetten az Alaptörvény, akkor is levezethető volna a jogállamiság és a jogbiztonság alaptörvényi követelményeiből, mivel – ahogyan azt az Alkotmánybíróság többek között a 34/2014. (XI. 14.) AB határozatában is kifejtette – garanciális jelentősége van annak, hogy a bíró a jogvitákban a jogszabályok alapján döntsön.

- 2.3.2 Az Alaptörvény T) cikke alapján általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Az I. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Tekintve, hogy az illetékfizetési kötelezettség korlátozza az eljárásban résztvevő tulajdonhoz való jogát, az illetékfizetés alapvető szabályainak megalkotása törvényalkotói hatáskör, melynek megfelelően az Országgyűlés az Itv.-ben szabályozta a közigazgatási hatósági és bírósági eljárásért fizetendő eljárási illetékek mértékét. Ezen törvényi szabályok az Alaptörvényben foglaltakkal összhangban kötik az eljáró bíróságokat, így azok nem hozhatnak az abban foglaltakkal ellentétes döntést.
- 2.3.3 A fenti rendelkezés ellenére, mely 3.500.000 Ft-ban maximálja a felülvizsgálati eljárás során fizetendő illetéket, a Kúria 13.552.000 Ft illeték fizetésére kötelezte az Indítványozót. **A Kúria ezzel megsértette azon kötelezettségét, hogy a törvények által megszabott kereteken belül hozza meg döntését, ezáltal pedig alaptörvény-ellenes döntést hozott.**

3. ELJÁRÁSJOGI NYILATKOZATOK

3.1 Hatáskör és illetékesség

Az Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 27. § bekezdése alapozza meg.

3.2 Az alkotmányjogi panasz benyújtásának eljárásjogi feltételei fennállnak

- 3.2.1 Az Indítványozó a Kúria Kfv.V.35.354/2014/6. számú ítéletének sérelmezett rendelkezése ellen benyújtott javítás iránti kérelmének elutasításával kimerítette jogorvoslati lehetőségeit, további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- 3.2.2 A javítási kérelmet elutasító Kfv.V.35.354/2014/8. számú végzést – mint a Kúria sérelmes döntését végső fokon, további jogorvoslati lehetőség nélkül rögzítő határozatot – az Indítványozó 2015. szeptember 29-én kapta kézhez, így ezen időponttól számít az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidő. Ennek figyelembevételével az Indítványozó a jelen alkotmányjogi panaszát a törvényes határidőn belül terjeszti elő.
- 3.2.3 A támadott határozatokkal kapcsolatban perújítási eljárás nincs folyamatban.

3.3 Egyéb nyilatkozatok

- 3.3.1 Az Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdésének megfelelően nyilatkozik arról, hogy az adatainak nyilvános kezeléséhez és az indítvány nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.
- 3.3.2 Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § rendelkezése értelmében illetékmentes.
- 3.3.3 Az Indítványozó érintettsége személyes, mivel a támadott bírói határozatok közvetlenül érintik, fizetési kötelezettséget írnak elő számára, mely fizetési kötelezettség által az Indítványozó jogsérelmet szenved.

4. KÉRELEM

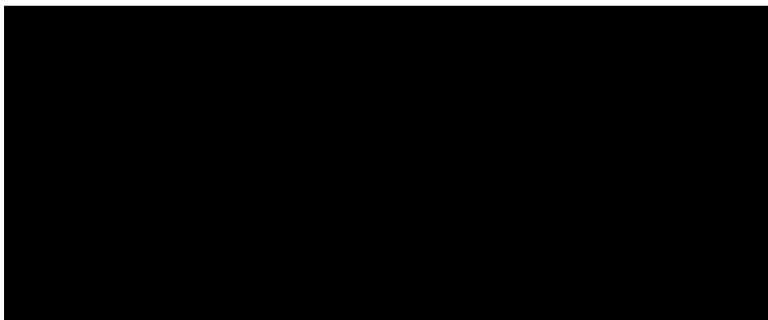
A fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Abtv. 27. § alapján az Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával állapítsa meg, hogy a Kúria által hozott Kfv.V.35.354/2014/6. számú ítéletnek az illeték mértékét megállapító rendelkezése, valamint az ennek kijavítására irányuló kérelem tárgyában hozott Kfv.V.35.354/2014/8. számú végzés ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (7) bekezdésével, valamint a 26. Cikk (1) bekezdésével, és ennek megfelelően ezen határozatokat az Abtv. 43. § (1) alapján semmisítse meg.

Tisztelettel:

Indítványozó

képviselőtében

Melléletek:

1. sz. melléklet	Ügyvédi meghatalmazás
2. sz. melléklet	A Kúria Kfv.V.35.354/2014/6. számú ítélete
3. sz. melléklet	Az Indítványozó Kfv.V.35.354/2014/6. számú ítélet kijavítására irányuló kérelme
4. sz. melléklet	A Kúria Kfv.V.35.354/2014/8. számú végzése